

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Cap. 1. De necessitate & excellentia mortificationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

EXERCITIUM SEPTIMUM.

De Mortificatione.

CAPUT I.

De Necessitate & Excellentia Mortificationis.

Nihil est in mundo, quod magis
tur, devitatur, & fugitur, quam
sui ipsius abnegatio & mortificatio
contra eam nihil dignius amore,
& prosecutione. Mortificatio
vera mater filii sui omne verum bonum de se
curatq; regulat nostras cogitationes, affectusque
rectificat intentionem, pulchram animae imagi-
format, pristino eam restituendo statui, veterem
& spoliat homine, novo induens, ac veram gratiam
novis ingenerat.

Peccatum, uti nulli dubium est, unica ac
maius nostrorum malorum exitus causa: per
no: vitâ gratiæ, mediante culpâ, ac debiti
rum subordinatione, concupiscentiæ mediante
At sanctum mortificationis exercitium tot
malorum unicum remedium est. Siquidem
per baptismum restituatur gratia; atque de
appetitus inferioris refrenanda ac regulanda
mortificationem & sui ipsius victoriam. Unde
catio iure merito appellari potest complem-

mi, & iustitiæ originalis supplementum: supplet
inque, quod deest in baptismo, mitigando fomitem,
quodammodo fungendo officio iustitiæ originalis,
et non cum tantâ perfectione. O sancta & benedicta
mortificatio! *Venerunt mihi omnia bona pariter cum Sab. 7.*

Verum signum, quo ab aliis discernuntur legitimi
Dei, dignum vexillum, sub quo Christi crucifixi
stant pugiles, artha certissima ascensu gloriæ,
et iudicium, gaudium conscientiæ, serenitas men-
tis, amicitia & filiatio Dei! O quam digna, quam
preiosa, quam pretiosa es in teipsâ! Beatus, qui te
revertitur, beatus, qui te ut Reginam adorat, ut Ma-
riam oblectat, ut Sponsam amplectatur! Me tibi offero
holocaustum, dedico in sacrificium: in perpetuum
tibi consacro, corpus, animam, sensus, potentias, cor,
sententiam, vitam, mortem, esse, vivere & operari.

Verum, quâ de causâ tantum bonum exulat à mundi
curia? *Sapientia abscondita, thesaurus invisus. Di- Eccles. 2.*
non malum bonum, & bonum malum: & diligunt Isa. c. 5.

in tenebras, quàm lucem. Respondeo, imaginem
sæculi & mortificationis, è parte luminis oppositâ in-
spiciendam esse: suâ quippè non est prædita luce, aspectu
gaudet differenti ab illo, quem extrinsecus commo-
nstrat. Lumen hujus picturæ sanctæ fidei lumen est;
mundus autem lumine sensus eam inspicit. Tria in
e continet mortificatio: afflictionem externam,
virtutem internam, & effectus. Quemadmodum
medicina (& est exemplum Doctoris Angelici) ha-
ret in se amaritudinem, virtutem productivam, & effe-
ctum sanantis: Sensus solummodo hæret, & persistit
in externâ apparentiâ afflictionis: fides internam pene-
trat virtutem & effectus. Considera, quod tametsi ex-
terius amara sit mortificatio, virtus tamen ejus interna
dulcis & stupenda est ad purificandas & sanctificandas
animas, illiusque effectus gratiæ & gloriæ inestimabiles
sunt: *Et hoc est maximum mysterium Divinae Provi. 2. Cor. 12.*
dentis, asserit S. Doctor, scire mysterium Crucis:
quæ eadem res sit vitanda, quia mala: appetenda, quia
bona: & vitanda, quantum judicat sensus: appetenda,
in quantum rectè judicat fides.

COPIA
DE RET
MUSEI
O.V.

S. Bern. ser.

7. incant.

Pf 30. v. 12.

De Christo dicitur: Aliud dicitur, aliud
nigrum sensus renunciat, fides candidum ex
probat. Unde de seipso agebat: Videtur
uti legit Hebraeus, *Et fugerunt à me*, Hu-
prietas Christi Sponsi, ut sensus subterfugant
oculis fidei se manifestet & patefaciat. *Et*
Sponsa: sua conditio est: extrinsecus, oculis
carnalibus obscura & deformis; glori-
pulchra intus, spirituali, videlicet, oculis
paret.

Hoc est verum signum dividens & discen-
lucis à suis tenebrarum, servos Christi à servis
Illi oculo fidei aperto contemplantur in vultu
gratiae, quae mortificatione comprehendi
acquiruntur: hi vero non nisi sensus aper-
culum illud duntaxat intuentur, quod defertur
in cruce.

Et haec est scientia iustis & sanctis propria, ut
re & penetrare occultam Crucis mysterium
mundo stultitia est, estimare velut altissimam
pientiam, idque ipsummet crucis nomen in illi-
brae indigitat.

Apostoli ante Christi mortem fugiebant, *et*
post adventum Spiritus Sancti eandem deinde
& ultro appetebant. Mutatio haec è novo iam
descendente exorta fuit, per quod aptabantur
agnoscendum Crucis pretium, cui pariter am-
venit constantia SS. Confessorum, nec non
fortitudo Martyrum.

S. Andreas Apostolus ardentissime Crucem
ravit, amplexatus est, rogavitque efficaciter
ab eâ se moveretur, deponereturque, hanc enim
quam ipsemet ille insinuabat: *Quia virtus*
agnovi. Et N. S. P. Igoatius, cum Salmaati
vincetus oneratusque carceris, quibusdam religio-
sonis, ei per litteras compatiensque, respondit
rùm semitit, *Crucis mysterium illis oculis*
gloria thesauros in illa inclusos ignorare.

In vero caelestique lumine sancti perlustrant
priam Mortificationem, non tanquam expro-

In ejus vi-
p.

negationem, annihilationem; sed paupertatis mortificationem considerabant veluti aeternae gloriae possessionem; afflictionem carnis tanquam caeli delicias: optatae voluntatis abnegationem sicuti possessionem et appropriationem voluntatis Divinae

Magis lucrae negotiorum species est, inquit Tertullianus, perdere parum, ut multum lucreris: *Species negotiorum est, aliquid amittere, ut majora lucreris: erdeie momentaneum hoc & leve terrenae cujusdam voluptatis, & acquirere aeternum gloriae pondus: distulere a vita sensuali & terrena, & consequaris spirituales & caelestem: spoliare se humano statu, ut succurraris Divino: omnibus se privare, ut omnium sociaris domino: annihilari in seipso, ut Desificeris in Deo.*

Tertull. ad Mart. c. 2. 2. Cor. 4.

Ex dictis certissima eruitur consequentia, nihil in hac vita nobis rem hanc in vero lumine Divino considerantibus dignius, magis necessarium, & utilius esse ipsa mortificationis gratia.

Res digna est, imò dignissima: quia est conformis omni rectae rationi, humanae & Divinae: *Inter potentius, docet S. Thomas, debet esse ordo, & perfectior dirigere ad perfectiorem.* Ergo voluntas superior debet gubernare & regere inferiorem, idque mortificatione media, sibi subordinando & subijciendo istam.

Est necessaria pro statu naturae corruptae, in quo reperitur liber appetitus sensitivus sine freno justitiae originalis: ergo media mortificatione restrenandus, regulandus, ac rationi subdendus est.

Est utilis, quia est donum Dei, donum donorum, magis omnium donorum, & gratiarum Dei. Ope & subsidio Crucis & mortificationis, ait S. Petrus, *quod est honoris, gloria & virtutis Dei, & qui est ejus spiritus, super vos requiescit.* Quantum gloriae, honoris, virtutis, quantum ex donis Spiritus, quanta insuper bona, siue gratiae, siue gloriae, benignissimus Deus largiri potest, ea abundanter nobis communicat mediante Cruce. *Et per hanc, & solum per hanc, suas Deus distribuit gratias.*

1. Pet. 4. S. Ansel.

Handwritten text on the book's spine: OVSII DERET

S. Bonav.
de vita
Christi.

Quædam Dei famula frequenter rogabat Deum, ut se ei dignaretur manifestare, & ille ei apparuit in specie infantiuli in fascis acutarum spinarum involuit, ita, ut sine sui læsione & percussione nihil aliud attingere neque verit. Unde cœlitus in hac aliam nisi hanc superesse viam invenire statuerunt: transire per spinas, nimirum, per viam Crucis & mortificationis. Quapropter S. Franciscus Xaverius de medio perfectionis, interrogatus, hæc dabit responsum: *Optimum est ipsum.* Et cum rogaretur, cur semper idem responsum subjungeret: *Quia hoc tantum dicitur ex optimo nostro Ignatio.*

Et hæc satis de excellentiâ & necessitate mortificationis. Modò breviter subiiciantur varia mortificationum genera.

CAP. II.

De Gradibus Mortificationis.

Bern. serm.
de Bapt. 188

Quemadmodum peccati inquinamentum a tagio universalis est, quæ totum hominem atque eius infecit partes: *Totum infecit contagia, & lex peccati in omnibus membris invenitur.* eundem modum remedium universale, infectioque tribus conforme sit, necesse est. Septem gradibus mortificationis distinguere possumus.

Primus gradus est mortificatio corporis, secundus sensuum, tertius passionum, quartus memorie, quintus intellectus, sextus voluntatis, septimus & ultimus spiritus.

Psal. 83.

Hæc est scala septem graduum è terrâ ad cœlum pertingens: quam cum anima conscendit, & magis magisque se purificat, egreditur ex seipso Deum se transformat. De ejusmodi animâ ait Paulus: *Ascensiones in corde suo disposuit. Ascensiones per mortificationis.*